

**Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3867/2020
28.10.2020. године
Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Зоране Делибашић и Божидара Вујичића, члanova већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Ружић, адвокат из ..., против туженог Јавно предузеће „Електропривреда Србије“ Београд, Технички центар Ниш – Одсек за техничке услуге Лесковац, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2478/19 од 27.04.2020. године, у седници одржаној 28.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2478/19 од 27.04.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2478/19 од 27.04.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 3014/18 од 14.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавеже тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због противзаконите, неосноване наплате трошкова издавања и слања рачуна за утрошену електричну енергију исплати појединачне определјене месечне износе, са законском затезном каматом од датума доспелости, па до исплате, ближе одређене овим ставом изреке, као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да се трошкови спора не досуђују.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2478/19 од 27.04.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о истој одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате је поднета 26.03.2018. године, а вредност предмета спора означена у уводу првостепене пресуде је 5.959,50 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору, у коме вредност предмета спора, очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић